

RODES

Com me plaus, ciutat callada,
la ciutat dels cavallers,
enyorosa i perfumada
de perfum de tarongers!

Has guardat amb gelosia
llurs blasons i llur palau;
mes per tu no té alegria
la claror de ton cel blau.

En florir les tapareres
sota el sol de Sant Joan,
semblen dir-te: -"No els esperes,
tos senyors no tornaran"

I tu restes oblidada...
Ton posat tan indolent
és de pena resignada,
de fidel remembrament.

Quan tes lloses són ferides
pel trepig del vianant,
tes grandeses ja finides
par que es vagin desvetlant.

Ta mar llença remors sordes
de llaments mig ofegats;
pengen les figueres bordes
com un plor dels murs colrats.

I el perfum de poesia
que s'exhala de ton cor,
amb l'aroma es confondria
dels tarongerars en flor.

Salvà, Maria Antònia. "Rodes". *Espigues en flor*. Mallorca: Moll, 1981.